

Díky Ti, Ježíši, můj syn opět vidí!

Píšu tento dopis, abych vám povyprávěla o zázračném uzdravení svého syna. Jsem přesvědčená, že tento zázrak je odpovědí na naše neustálé modlení se korunky k Božímu milosrdenství a uctívání obrazu milosrdného Ježíše.

Moje tragédie (tragédie, kterou může pochopit jen matka) začala 25. března 1999. V ten den jsem šla s tříměsíčním synem k očnímu specialistovi. Radila jsem se i s jinými lékaři, tentokrát se oči mého syna musely vyšetřit pomocí nejmodernějších přístrojů. Vyšetření bylo náročné pro nás oba a diagnóza krutá a definitivní. Oční nervy mého syna odumírají. V nejbližší době oslepne.

Tato návštěva u lékaře nebyla poslední. Hledala jsem pomoc a naději

u jiných lékařů. Pořád jsem si myslela, že existuje lék anebo chirurgický zákrok, který vyléčí slepotu mého syna. Ale lékaři měli pro mě vždy jen jedinou odpověď: Nemohu vytvořit něco, co se v organismu správně nevyvinulo. Říkali mi, abych se s tím vyrovnala a pomohla i synovi smířit se s tím. Říkali mi i to, abych svého syna milovala. Milovala jsem ho. Stále víc a víc. Ale nedokázala jsem žít s myšlenkou, že bude tolik trpět.

Jako křesťanka jsem vložila svou

důvěru v Boha. Dne 26. března, den po vyslovení diagnózy, která změnila život mé rodiny, mně poslala moje matka časopis s obrázkem milosrdného Ježíše. Ten obrázek nás už nikdy neopustil.

To, co vám teď řeknu, bych nejraději zvolala na celý svět. Ježíši, děkuji ti! Můj syn znovu vidí! Ano, i navzdory tomu, že diagnóza je stejná – odumření očního nervu – můj chlapeček vidí tak, že může posbírat i drobky ze země. Drahý Bože! Je to zázrak. Píšu to, abych řekla lidem, aby se modlili korunku k Božímu milosrdenství jako já. Chci, aby i jiní důvěřovali Ježíši jako já, když jsem ho prosila, aby kapkou své svaté Krve očistil nemocné oči mého syna a ten znovu viděl.

Můj syn má nyní dva roky. I teď má zdravotní problémy a k tomu patří i běžné obavy rodičů, ale je to nic v porovnání s tím, co jsme museli vytrpět předtím. Můj syn vidí! Pevně věřím, že ať nás potká jakékoli utrpení, tvé milosrdenství, Pane, ho vyléčí. Dávám ti svůj mateřský příslib, že svého syna vychovám jako tvého věrného služebníka.

Následující slova věnuji všem nemocným a trpícím, všem, kteří se ocitli v mimořádně těžké situaci a myslí si, že z ní není východiska. Hledejte milosrdné Ježíšovo srdce, které je plné soucitu a milosti. Ani se nenadějete a budete svědčit o zázracích ve svém životě a říkat druhým o svém blízkém vztahu k Bohu.

Stále máme obrázek Ježíše, který jsme si vystříhli z časopisu. Hluboce ho uctíváme. Můj syn Karel ho nosí všude s sebou. Líbí se mu, často ho bere do rukou a líbá ho. Ještě moc nechápe, co se stalo, ale až vyroste, plně pochopí Ježíšův podíl na svém uzdravení. Pochopí, že milosrdný Ježíš je a navždy zůstane jeho přítelem.

Beata, Karlova matka ■

foto: archiv MŠI